Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Hela år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sedlar, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkol spalt. Betalning för småannonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 25 November, 1920.

ETT AVSLÖJAT LÖGNAKTIGT PÅSTÅENDE.

DET GÅR AN ATT ljuga för sina skolkamrater, men när skolmästaren kommer med läroboken, måste klassens skränfock och lögnhals stå där med skammen. På samma sätt borde Mr. Meighen känna sig, då den framstående engelska politikern, Hon. J. M. Robertson, slog upp sin engelska historia och genom den bevisar, att vad Meighen sade om Englands frihandel var osannt.

Under sitt budgettal den 25 maj i underhuset berörde Meighen även den engelska frihandeln. I sin iver att försvara protektionismen kom han med en massa falska påståenden om frihandelns verkningar i England.

Nu i dagarna har han fått svar på tal av en man, som är expert på området, nämligen Hon Robertson, som vi sade härovan. Ur den långa och gediga inlagan, vilja vi blott anföra följande passus om levnadsförhållandena under frihandeln i England:

"Låtom oss undvika missförstånd. Under det sista århundradet samt under detta intill kriget önskade alla britiska reformatorer en bättre distribuering av den nationella inkomsten — d. v. s. största välstånd bland massan av folket. Detta var den britiska liberalismens vida objektiv, då Joseph Chamberlain startade sin tariffkrusad 1903. Och detta resultat har alltid progressivt uppnåtts under frihandelssystemet vilket startade med att göra livsmedeln billigare samt mitt under tariffkrusaden höllo dem billigare än i något annat industriellt land i Europa. Dock fanns det fortfarande mycket att uträtta. När vetepriserna åter begynte att stadigt stiga, måste lönerna följa därefter, men det måste alltid utövas tryck, innan lönerna följde priserna. Men en var som studerat levnadsförhållandena i England under de sista 30 åren, kan intyga att den allmänna processen har varit en av förbättring — bättre föda, bättre hus, mera fritid, mera kultur — med ett ord bättre levnadsförhållanden. Deras föda var billigare än de andra europeiska industriländernas och deras arbetsdag var den kortaste — och detta i frihandels Storbritannien. Andra faser av livet gingo framåt i liknande proportion."

GÅ EJ I VINTERIDE.

VINTERN ÄR SNART över oss. I somliga samhällen betyder detta för innevånarne en större eller mindre isolering. Litet göres i dylika samhällen att bortjaga enformigheten och ensligheten. Däremot finnes det å andra sidan några kommuner, som hava ett system av sociala underhållningar, vilka så att säga sprida solsken under de långa vintermånaderna. Vi glömma så ofta, att en av de mest betydande faktorerna i livet är vänskapens värde. Då vi befinna oss i en nyttig kontakt med varandra i vårt sociala liv, i hemmet, i ortsklubben eller i farmarorganisationen, blir följden den, att vi utveckla oss själva efter en vidsynt skala. I de mer eller mindre avlägset liggande farmdistrikten föreligger den faran, att dess innevånare gå miste om detta umgängets värde samt om vänskapsförbindelser, vilka göra livet ljusare samt på samma gång inspirera detta liv. Vi kunna ej hjälpa, att vi beklaga dem, som ej känna till de värden, som vinnas genom kontakten med öppenhjärtliga och vidsynta människor. Varför ej gå ut och besök din granne och utbyt tankar med honom? Vi kunna alla lära från varandra — sak samma om vi äro "höga" eller "låga". Inom varje kommun finnes alltid ett antal tänkande personer. Om intet gjorts i edert distrikt, varför ej starta något i början av denna säsong? Skolhuset erbjuder en allmän mötesplats. Ni vet, vad ni och de andra äro mest intresserade uti. Drag fram de lokala förmågorna, anordna aftonunderhållningar, diskussioner och samkväm, utbyten tankar med varandra och bringa in litet andligt solsken i de mörka vinterkvällarna. Vad ni än gör — gå ej som björnen i vinteride och utestäng er ej från samvaron med edra medmänniskor.

ÄTER EN FALLEN VIT GENERAL.

SOM ALLA DE ANDRA så kallade vita generalerna har det nu blivit Wrangels tur att stryka på foten. Det har varit ett eget skådespel detta att se den långa raden av "vita" generaler stiga upp som en sol och falla ned som en pannkaka. Sådant har ödet varit för Kaledine, Kolchak, Judenich, Denikin, Pilsudski, Mahkno och nu Wrangel. Det gemensamma draget hos dem har varit, att de alla understöttS av de allierade samt att de intet lärt av sina föregångares misslyckande. Vi vilja hoppas att dessa män besjälats av ett ädelt syfte samt att de trott på sin sak. Men alla ha de havt det felet, att de lyssnat till kapitalismens statsmän samt att de låtit bruka sig som deras lydiga verktyg. På så sätt har det varit möjligt för de allierade att fortsätta sin oberättigade och okloka politik att blanda sig i Rysslands öden.

Det bästa det övriga Europa och Amerika kunde göra vore, att låta Ryssland själv forma ut sitt eget öde. Det duger ej att komma med fraser om, att man i mänsklighetens namn vill "rädda" Ryssland, ty skulle den "räddningen" lyckas, bleve det utsugning och undertryckande. Det finnes mycket liv och kraft och stora möjligheter inom det ryska riket. Men naturligtvis tager det tid att utdana och omforma dess öden. Andras inblandning blott förhindrar och fördröjer detsamma. Ryska folket är kapabelt att taga hand om sig själv och själv forma sin framtid.

Men trots den långa raden av fallna "vita" generaler har nu Paris hittat på en ny uti Balakovich, vilken presenterats i New York Times. När skall den krigsgalna delen av Europa inse lönlösheten uti att uppmuntra och understödja dylika "befriare," när skall det lära sig inse, att i detta fall "hands off" politiken är den bästa?

KAMPEN OM INDIEN.

VAD FÖRSIGGÅR I INDIEN? Att en för det britiska herraväldet hotande jäsning börjat utbreda sig synes vara otvivelaktigt. Men utförliga underrättelser om läget saknas. I England har diskussionen under den senaste tiden huvudsakligen rört sig om den hotande gruvsträjken, händelserna i Indien ha trängts i bakgrunden och i ledande engelska kretsar har man vant sig att behandla de indiska problemen med stor varsamhet. Man skall dock inte länge kunna dölja det faktum, att den nationella engelsk-fientliga rörelsen i Indien växer. Bakom denna indiska nationalism skymtar Lenins fysionomi, påstår man. I den britiska kapitalismen ser han sin argaste fiende. Därför sträcker bolsjevismen sin arm långt mot sydost: i Indien försöker dess hand att rikta en stöt mot Englands hjärta.

Indien ligger för långt borta för att Ryssland där skall kunna tänka på avgörande militära operationer. I Indien betjänar sig bolsjevismen av andra medel, på grund av den allmänmänskliga principen att alla ha rättighet att söka utbreda sina idéer. Det är ett idéernas fälttåg som Lenin och hans medhjälpare satt i gång. Förkunnarne av bolsjevismens läror ha funnit en tjänlig jordmån i den infödda befolkningens religiösa och nationella instinkter. Turkiets delning och "kalifens" förödmjukelse har uppväckt miljoner indiska muselmaners religiösa harm. Men vida farligare är dock den nationella indiska frihetsrörelsen, som fordrar, att det "främmande oket" skall avkastas och som suger sin näring ur det växande medvetandet om att England under långa tider ekonomiskt och handelspolitiskt utnyttjat Indien. På detta område finnes särskilda förutsättningar för en sammansmältning av hinduernas frihetslängtan och bolsjevismens kommunistiska idéer.

I ledande engelska kretsar synes råda enighet om att något måste göras för att på fredlig väg få den indiska jäsningen att lägga sig. Men tiden börjar bli dyrbar, och skall det inte sluta med en blodig folkrensning, måste England bita i det sura äpplet och besluta sig för storstilade lagstiftningsreformer som tillförsäkra Indien en jämbördig och värdig ställning inom den krets av stora landområden som tillsammans bilda det britiska imperiet. Säkerligen ha sådana planer redan dryftats bland Englands politiska ledare. Bli de förverkligade, skall det måhända lyckas att återinföra Indien till en fortsatt lugn utveckling. Detta skall dock endast kunna ske i det fall att England gör det stora offret att avstå från sin förmånsrätt att njuta av samt beröva Indien kostbara ekonomiska och finansiella frukter, vilket hittills varit fallet. Många anse att England i så fall skall bli tvungen att söka kompensation i Afrika. I själva verket finns det mycket som tyder på att England ämnar med stor energi genomdriva sin Kap-Kairopolitik, som avser en intim förbindelse mellan alla engelska kolonier i Afrika.

Nyligen berättade Amerika-tidningarna, att en 12-årig yankee-gosse var student vid Columbia universitet samt att han talade sju språk. Att han var student hade vi svårt att tro, men att han talade sju språk betecknade vi som en ren lögn. Ty vad en yankee kan lära sig, så inte är det språk. Då ha vi lättare för att tro, att en rysk judepojke på över 4 år i Los Angeles talar tre språk, nämligen jiddish, ryska och engelska. Men att han talar dem flytande, måste vi beteckna som lindrigast sagt något överdrivet. Semiterna i motsats till yankees lära sig ovanligt snabbt att göra sig förstådda på andra språk. Men de tala inget språk flytande — knappast sitt eget.

En snobbig greve i Paris, som jämte en annan snobb ansågs som de två mest "välklädda" männen i Europa, fick häromdagen hem sex nya vinterkostymer. Men eftersom de ej passade hans grevliga skrott, blev han så förtvivlad, att han gick och hängde sig. Men det borde han ha gjort för länge sedan. Skräddaren, som sydde hans kläder, förtjänar guldmedalj.

Hon. J. A. Calder har påstått, att farmarpartiet i Canada ej kommer att leva länge. Hur är det det heter: Den Herren vill förgöra, slår han med blindhet. Farmarpartiet i Canada kommer ännu att finnas till, då titulus Calder för länge sedan är glömd samt befriad från sin indräktiga lakejtjänst hos storgubbarna.

En 15-årig fruga i Benton, Ill., har av myndigheterna beordrats till skolan, enär hon ej fullbordat sin folkskolekurs. Så går det, när osnutna jäntungar försöka spela husmoder, då de ännu ej växt ifrån riset bakom katedern. Vi kunna ej annat än säga: Det var lagom åt'na.

Premiärminister Meighen påstår det vara löjligt att föreslå, att federalregeringen avgår. Men vi, som veta bättre, säga, att det skulle vara löjligt att tro att de ha för avsikt att så göra. Dock anse vi det ej löjligt att tro att så kommer att ske — och det ganska snart.

Handelsförbindelserna mellan Canada och Förenta Staterna.

Den amerikanska kongressen väntas komma att återtaga det låga tariffanbudet till Canada.

Det väntas att den amerikanska kongressen under sin näst kommande session skall återtaga det anbud som åtskilliga år stått öppet om ett reciprositetsfördrag med Canada. En bill utmynnande i en anullering av reciprositetsakten antogs av representanthuset för ett år sedan, men har ej ännu blivit upptagen till behandling av senaten.

Sedan den tiden ha åtskilliga yrkanden höjts om upprättandet av en barriär mot importen av canadensiska födoämnen, och dessa yrkanden bli efter hand allt bestämdare.

En flod av vete är i ständig rörelse från Canada och de agrikulturella intressena önska se en tariff upprättad för att hämna denna. Även ledes fruktas canadensisk konkurrens i vissa råmaterial och andra jordbruksprodukter.

Reciprociteten daterar sig från 1911.

Det var president Taft som 1911 undertecknade reprocitetsakten, efter det en vitt utbredd och medveten opposition blivit undertryckt. Ett liknande lagförslag hade lagts inför det canadensiska parlamentet, där en stark fientlighet mot detsamma strax utvecklade sig. Canadensarna drogo sig till minnes att Amerika tidigare avslagit liknande anbud, då de kommit från Canada, och vissa grupper gjorde öppet gällande att Förenta Staterna sökte tillvälla sig oberättigade handelsföreträden, ja till och med konspirerade att underminera de goda relationerna med "moderlandet."

Amerikas anbud, sådant det då framfördes, skall emellertid fortfarande vara öppet, enligt auktoriteters uppfattning. Det kan dock ifrågasättas huruvida icke den amerikanska tariffrevisionen av 1913 anullerade akten, men majoriteten vidhåller att så ej är fallet.

I Canada har under dessa år reciprocitetsfrågan hållits vid liv. Den ursprungliga animositeten mot ömsesidighetsöverenskommelsen med Förenta Staterna inspirerades i stor utsträckning av de industriella och kommersiella intressena i Ontario. Men senast tillgängliga uppgifter ge vid handen att det inflytande denna grupp ägt starkt hotas av jordbrukselementets stigande makt. Canadas farmare äro givetvis vänskapligt sinade mot reciprocitetsidéen.

Vi få således kanske bevittna den något egendomliga situationen att Canada kan stå beredvilligt att acceptera reciprocitetsfördraget i samma ögonblick anbudet difinitivt återtages av den amerikanska kongressen.

Tiderna ha förändrats.

Effekten av reciprociteteten, om den nu genomfördes ,skulle bli en helt annan än den hade blivit 1916. De båda länderna ha reviderat sina tariffiagar, handelsomsättningen har betydligt ökats och priset har skapat nya marknadsplatser.

Den nuvarande amerikanska tariffen pålägger vete en importull av 10 cents per bushel och mjöl en importtull av 45 cents per tunna. Men det land som tullfritt låter amerikanskt mjöl och vete införas, kan också tullfritt exportera dessa produkter till Amerika.

Canada har ej försummat att begagna sig av denna bestämmelse.

De agrikulturella intressena i Amerika yrka redan högljutt på skydd mot den utländska konkurrensen och klaga över de "låga priserna." Något kommer utan tvivel att ske, så snart republikanerna nästkommande mars övertaga administrationen. De äga traditioner att upprätthålla i favör av protektion, deras president-elect Harding har öppet under kampanjen yrkat på en revision av tariffen uppåt, om det ligger i deras patriotiska intresse att tillmötesgå den jordbrukande befolkningens krav.

Huru känslig marknaden är i Amerika av prisfluktionerna i Canada visade sig förra veckan, då Chicago's bagare strax togo under behandling en sänkning av brödpriset vid underrättelsen från Winnipeg att mjölet där fallit med 80 cents per tunna, omedelbart förorsakade en 1-cents reduktion i brödpriset på den senare orten.

Det nya Winnipegpriset är nu 8 cents för en 16 ounce "loaf", medan samma brödkvantitet i Chicago kostar 12 cents. Detta exempel visar tariffens funktioner i praktiken. Med fritt canadensiskt vete måste brödpriset förr eller senare gå ned, men med skyddstull kan det fortfarande hållas uppe vid 12 cents.

I den republikanska plattform, på vilken Harding segrade vid presidentvalet heter det bl. a.: "Vi tro på de protektiva principernas genomförande och förklarar vår aviskt vara att företaga en revision av tariffen, därmed säkerställande hemmarknaden för amerikanskt arbete o. amerikansk agrikultur och industri."

T. W. S.

Branting hyllas av partivännerna.

Hälsad av livliga ovationer av en talrik publik i Auditorium. Hr. Branting bryter en lans för de nationella synpunkternas rätt.

Hr Branting ägnades den 27 okt. av sina partivänner en improviserad, men hjärtlig hyllning. På kvällen samma dag hr Branting frånträdde sitt statsministerämbete samlades arbetarkommunens medlemmar i Auditorium. Programmet för aftonen upptog ett gediget konsertprogram samt dessutom ett anförande av hr Branting. På grund av konungens avskedsmiddag för den avgångna regeringen blev föredraget en smula fördröjt. Till sist kom emellertid hr Branting och möttes då av ovantionsartade applåder. Han höll sig under hela föredraget samvetsgrant utanför de aktuella dagspolitiska frågorna. Det var endast Ålandsfrågan han i förbigående vidrörde.

Hr Branting inledde sitt föredrag med några allmänna betraktelse över världskrigets återverkningar även på våra förut jämförelsevis lugna förhållanden. Tidens vågrörelser ute i den stora världen ha nu också nått oss. Och å andra sidan är det för oss nödvändigt att ha blicken öppen för vad som händer och sker därute för att få den rätta belysningen över våra egna problem.

Ett förhållande som möter oss vid en sådan överblick är den stora komplexen av olösta nationella problem. Det är Nationernas förbund som nu skall söka åtaga sig den stora uppgiften att skapa ordning och reda och möjlighet till en fredlig sammanlevnad folken emellan. I sanning en fruktansvärt svår uppgift. Den stora princip som bör läggas till grund för arbetet på detta område bör dock endast vara rättvisans och rättskänslans.

Vi, som äro i den lyckliga ställningen att, så att säga, mera utifrån kunna betrakta världens strider, ha också gynnast av lyckan på så sätt att vi icke inom våra landamären ha några förtryckta minoriteter som stå främmande för vår ras. Vår enda nationalitetsfråga gäller en stam av vårt eget folk i vår närhet, vars enda önskan är att komma hem till moderlandet. Vi socialdemokrater anse det vara vår plikt såsom svenskar och fosterlandsvänner att understödja denna strävan, hälst som vår plikt i detta fall också sammanfaller med vår plikt som världsmedborgare. Att vårt land i denna fråga står enigt veta vi ju redan, och ytterligare bestyrkes det genom vittnesbördet av den i dagens konseljtillsatta regeringen, som utfäst sig att helt och hållet fullfölja de i denna fråga förut givna riktlinjerna.

Talaren övergick därefter att behandla ett par av de socialdemokratiska dagsproblemen. Ofta hör man talet, framhöll han, att för socialdemokratien efter dess lörsta våldsamma framsteg under de nu gångna revolutionsåren inträtt en allmän avmattning, ja, rentav ett bakslag. Våra motståndare tro sig också med glädje kunna konstatera detta och säga att en kraftig våg av reaktion nu går igenom världen. Vad som är sannt i detta är att i Skandinavien under senaste tiden förmärkts någon dragning åt höger. I Danmark och Norge sitta högerregeringar och i vårt land ha de nyss avslutade valen gått i samma riktning.

Detta tillbakagående är dock endast skenbart. Arbetarklassen har ej kunnat fullt utnyttja de landvinningar som den under revolutionens stora framstöt gjorde. En social revolution är i själva verket en mycket långsam process. Allt är icke avgjort med att sätta republiken som ett slags ny etikett i stället för kejsardömet. Det är något helt annat som kräves, ett helt annat deltagande från folkets sida. Förutsättningar för en socialdemokratisk omdaning måste först skapas.

Vad som nu upptoge arbetarklassens intressen både här och ute i världen vore lösandet av de stora frågorna om socialiseringen och om den industriella demokratien. Så vore det i Tyskland, så också i England.

Frågor sådana som dessa kunna dock icke lösas utan föregående beredning. Man ser i alla händelser vart hän arbetarklassen vill.

Det är inga skäl att misströsta om att icke arbetarklassen också skall ha makt att genomföra vad den vill. Vi se huru ute i världen det är arbetarklassens livsfrågor som bli de mer och mer dominerande. Vi ha alla förnimmelse av att det är något nytt som skapas. Sverges arbetare känna sig också som ett led av den stora världsrörelsen och andligen solidariska med det bästa inom arbetarvärlden. Internationalen kommer att byggas upp igen, men av nationella abetarpatier.

Då hr Branting slutat sitt anförande blev han åter livligt hyllad av publiken, som till sista plats fyllde Auditorium. Det tycktes aldrig bli något slut på applåderna, publiken stampade i golvet och till talaren överräcktes en ståtlig bukett rosor.

Programmet för aftonen upptog i övrigt sång av fru Gertrud Rydbeck-Olsson, kapten Erik Elfgren samt Stockholms arbetarsångförening. Hr Carl Norberg medverkade med några violinnummer.

Antracitgruvarbetarna i U. S. klaga.

En av president Wilson utnämnd kommission bestämde för en tid tillbaka, att avlöningen för arbetarna i antracitgruvorna skulle höjas med 17 procent. Med denna förhöjning uppgick minimiavlöningen till $4.20 pr dag. Med denna förhöjning voro dock arbetarna icke tillfredsställda, enär denna avlöning var lägre än den, som arbetarna å de bituminösa kolfälten erhöllo, då de fått förhöjnnig med 27 procent vadan deras minimiavlöning uppgick till $6.00 pr dag. Gruvarbetarna ha genom presidenten för American Mine Worker hos president Wilson anhållit, att han måtte förordna om ett möte melian operatörernas och arbetarnas representanter för att utjämna olikheterna mellan gruvarbetarnas avlöningar. På president Wilsons yrkande hölls även ett sådant möte i Philadelphia den 26 oktober, då representanter för både gruvarbetare och operatörer hade kommit tillstädes.

Arbetarna begärde vid detta möte, att avlöningarna vid antracitgruvorna skulle höjas med ytterligare 14 procent, så att förhöjningarna inalles uppgingo till 31 procent, med en minimiavlöning av $6.00 pr dag. Denna avlöning hade beviljats arbetarna å de bituminösa kolfälten av den kommission, som utsetts för att lösa deras lönefråga. De ansågo, att minimiavlöningen borde bestämmas likformigt för alla gruvarbetare och vara så avpassad, att den gav möjligheter att anständigt underhålla en familj. Likheten mellan arbetarna fordrade, att minimiavlöningen icke sattes lägre än $6.00 för 8 timmars arbetsdag.

Alla klasser av arbetare, som erhålla taxor över minimum enligt överenskommelse före den 2 september 1920, skulle erhålla samma förhöjning, som tillerkändes för minimiavlöning, på det att olikheterna mellan olika klassers arbete måtte bibehållas.

För dagarbetare och månadsarbetare begäres även förhöjning efter samma grunder som de övriga. Arbetare, som arbeta mera än 8 timmar skulle hava sitt arbete så anordnat, att det haserades på den allmänna normen av 8 timmar om dagen.

Någon diskussion med anledning av arbetarnas yrkanden förekom icke vid mötet. Operatörernas representanter togo arbetarnas begäran under prövning sådan den framlades. Varken gåvos löften eller antyddes avslag. De förklarade, att svar skulle lämnas vid ett annat möte, som skulle hållas i Philadelphia. Någon antydan har icke ännu framkommit, huruvida operatörerna äro villiga att bifalla arbetarnas begäran helt eller delvis, eller om direkt avslag är att motse.

OPPNA ETT KONTO med
Province of Manitoba Savings Office
Under det den tjänar högsta ränta är er insättning skyddad av den bästa säkerhet i världen — den direkta garantien av en provins. Pängar kunna uttagas när som hälst.
Om ni bor utom Winnipeg skrivefter broschyren "Banking by Mail."
WINNIPEG OFFICES
335 Garry St. 872 Main St
4%

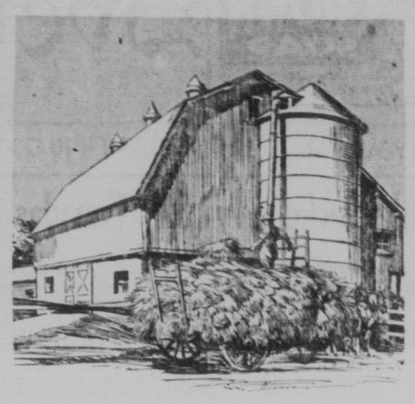

Just när och var ni önskar det.

Delikat och uppfriskande

Coca-Cola

i flaskor

Lådbetjäningen av Coca-Cola—två dussin flaskor—utsträcker sin glädje till andra millioner. Flaskan är prov av äktheten samt giver vidare område av nyttighet—fälten, hemmet och vid särskilda tillfällen. Det är svårt att finna en situation, vilken är utom Kom ihåg att ordra en låda nästa gång ni reser till räckvidden för Coca-Cola.

Begär den äkta med fullständiga namnet. —öknamn uppmuntra substituering.

THE COCA-COLA CO.
WINNIPEG.

Buy a bottle or case

ELEKTRIKS KOKNING
är blott
hälften så kostbar
som gas- eller kol-kokning
Köp därför en elektrisk spis hos
City Light & Power
55-59 Princess Street

Svenskar önskas.

Önskas svenska män och kvinnor att lära barberaryrket. Endast åtta veckor fordras att lära det i HEMPHILL BARBER COLLEGES. Underbar efterfrågan på barberare över hela Canada och Förenta Staterna. Stora avlöningar från $25 till $50 per vecka. Vi kunna garantera anställning för varje graduent. Många städer önska barberare att starta affär på egen hand. Besök eller tillskriv oss för stor fri katalog. Den meddelar er hur lätt ni kan lära barberareyrket samt börja affär på lätta månatliga avbetalningar. HEMPHILL BARBER COLLEGE, 220 Pacif ic Ave.,Winnipeg, Man. Brancher i Regina, Saskatoon, Edmonton och Calgary. Detta är ett gott tillfälle för svenska män och kvinnor.

PRENUMERERA PÅ S. C. T: